տես յանդգնութեամբ իւր կարողութիւնը կորցրած վաճառականն էլ, ուսումնականն էլ և այլն։ Դոքա բոլորն էլ յուսաբեկ մարդիկ են, դոքա ամենքն էլ վարակուած են մի ախտով, դոցա ամենքի հոգին էլ թուլացած է։

Այս հասարակական սարսափելի և կորստաբեր ախտի դէմ կայ մի ճար, այն է՝ խելացի դաստիարակութիւն հիմնուած կրօնական—բարոյական սկզբունքի վերայ։ Նա միայն կարող է և ընդունակ վերակրթել հասարակութիւնը և անհոգի սկեպտիկներից դարձնել զօրեղ հոգու տէր մարդիկ։

(Թարգմ.) Մեսրովբ քահանայ Գէօնջեանց

Ալէքսանդրապօլ.

ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԻ ԳԱՐՈՒՆԸ։

Գարունը եկաւ դաշտեր կանաչեց,
Ծիլ երկրագործիս՝ նոր աշխոյժ տուեց,
Գնամ դուրս հանեմ ժանկոտ խոփ, գութան՝
Ընդառաջ վազեմ ես սիրուն գարնան։

—

Ամբողջ ձմեռը նստած օդայում՝
Անհամբեր նորան էի սպասում,
Թէ ե՞րբ իմ գարուն կտայ աւետիս,—
«Վեր կաց» ձայն տալով քաջ երկրագործիս։

—

Մարալ ու Ջէյրան իմ սև գոմէշներ՝
Նոյնպէս ոսկեգոյն իմ ջուխտակ եզներ,
Դուրս հանեմ գոմից կանաչ դաշտ վազեն
Որ ցատկոտելով՝ խաղան, արածեն։

—

Առանց վար վաստակ տան մէջ նստած եմ,
Ո՛չ ուսում ունիմ, ո՛չ արհեստ գիտեմ.
Իմ արհեստ ուսում՝ իմ եզ, իմ գութան,
Որ երկրագործիս՝ սիրտ և ոյժ կտան։

—

Լծեմ իմ լծկանք դաշտերը հերկեմ՝
Դուլթանիս մաճից բռնելով երգեմ.
Չեմ նախանձիլ ես արհեստաւորին,
Կամ թէ շատերի կեղծ առեւտուրին . . . .

—

Որք ամբողջ օրը սուտ երդումներով՝
Մուշտարուն գրաւում քաղցր խօսքերով.
Եւ ո՛չ մի տեսակ մեծ աղաներին,
Որոնք գերի են իւրեանց շահերին . . . .

—

Իսկ ես ազատ եմ այդ ամենից էլ,
Այդ իմ պապ մաճկալ ինչ չէ աւանդել,
— Այլ կանաչ դաշտում քրտինքներ թափել,
Ու ամբողջ ձմեռ՝ հանգիստ վայելել.

Գիւղացի ՆԵՐՍԷՍ ՄԱՏ. Տ ԱՒԵՏԻՔԵԱՆՑ:

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԵՒ

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆՔ

Ս. Էջմիածնի ամենայն Հայոց Կաթուղիկոսական Տեղակալ Մակար Արքեպիսկոպոսը Բարձրագոյն հրաւիրանաց համաձայն Ապրիլի 14ին ժամը 2ին յետ կէսաւուր Մայր Աթոռէս ուղեւորեցաւ ի Մոսկուա Կայսերական Թագադրութեան հանդիսին ներկայ գտնուելու համար. Նորին Սրբազնութիւնը ուղեւորելուց յառաջ Միաբանական Ուխտի հետ միասին այցելեց Գ. Ճեմարանին. Ցարգելի Ուսուցչաց խումբը և ճեմարանի սաները Նորին Բարձր Սրբազնութեանն ընդունեցին Հանդիսարանի մէջ քաղցր ու ներդաշնակ երգեցողութեամբ. Նորին Բարձր Սրբազնութիւնը իւր առժամանակեայ հրաժարականը և ինչ ինչ կարեւոր խրատներ ամենին աւանդելուց յետոյ՝ Ուսուցչաց, Ուսանողաց և Միաբանական Ուխտի ուղեկցութեամբ ելաւ ճեմարանից և նստաւ իւր կառքը, որ սպասումէր ճեմարանի հիւսիսային դրան առաջ Ոստիկանութեան և Վաղարշապատի երիտասարդաց բազմաթիւ ձիաւորների հետ միասին. Միաբանութեան կողմից Նորին Բարձր Սրբազնութեանն ուղեկցեցին մինչև Երևան Գեր. Մեսրովբ և Ներսէս Եպիսկոպոսունքը և Բարեշ. Սարգիս Վարդապետ Տ. Գասպարեանցը.